RAriſſimi p illos mōtes q̃ eleuabātur ſup oēm ſupfi cie terre. nobiles ac mūdi potē tes intelligo q̃ vltra cōmunitatem populi eleuātur. vel ptem laycalē ſiue clericalē. Vn ps. Aſcenderunt montes ꝛc. Inter iſtos mōtes ē cōmunis trāſitus populi. qr tot9 p eos regit. In iſtis mōtib9 ſolent latere duo dracones ſcz duo vitia ſcz ſuperbie ꝛ luxurie. quorz veneno totus mūdus inficit. Iuxta illud p°. Io. iij. Omne qd ē in mundo aut ē ſuꝑbia ꝯ luxuria. Iſtorum draconū vis ē nob ignota. Et idco qr p vitā illā cōmunē i qua dracones latent trāſeūt ſubito illorz veneno preuēti moriūtur Sed aliqd̃ periculū ſentiamus de trim9 oculos nros ad ſpeculum mūdū ꝛ politū. i. ad ſaluatorē dirigere de q̃ ſapi. vij. Cādor lucis eterne ꝛ ſpeculum ſine macula. Ite dēm9 altū edificiū edificare hoc edificiū ē vita mūda p pmiam ꝛ bonis vtutib9 ornata qua dēm9 nrā picula pūidere. Et qūo inuenis. i. bō v amitati dedit9 ꝛ dit de equo virtutis ꝛ moritur ſpūalit. Hoc videns ſocrates ſcilicet bonus p̃ſatus dēt currē ad regē glorie ꝛ eū de nocte p ſubdito oraēt vt poſſit viā piculoſā p̃cauē ꝛ viā ſalutis eterne glorie eligere Et ſic vitā poſſidē eternā. Ad. ac.

De pncipib9 ꝛ alijs magtib9 fortiter arguendis p eorū fore factis. Capitulū. C. xlvi.

EFert auguſtinus de ciuitate dei qr dyomides pyrata galea vna longo tpe in mari hoies ſpoliauit ꝛ cepit. Qui cū multis nauibus iuſſu alexādri fuiſſz q̃ſit9 ꝛ tandē captus. Et alexādro preſentatus eū interrogauit dicens. Quare mare habet te infeſtū? Ille ſtatī rndit. Quare te orb terraz? Sed qr ego hoc ago vna galea latro vocor Tu vero mundum opprimens nauium multitudine magna diceris impator. Sed ſi circa me fortuna māſuefcēt fierem melior cōuerſo tu quāto infortūatior tāto deterior. Alexander rndit. Fortunam tibi mutabo ne malicia tua fortune ſed meritis aſcribat. Sicqz ditatus ē p eū ꝛ de latrone fact9 eſt pnceps ꝛ zelator iuſticie. Moralizacō.

RAriſſimi latro in mari cū vna galea eſt peccator in mundo cum ſola vita ꝛ tamen non deſiſtit occidere virtutes ꝛ ſpoliare per peccatum quas recepit in baptiſmo. Sed alexādr id eſt princeps vel prelat9 habet talem ad viam rectitudinis adducere per naues id eſt

p monita sce ecclie. si caueat p-
lat9 vel princeps vt seipsu pri9
iudicet vt no inuet9 fuerit prior
illo que arguere voluerit qr si
sic grauio9 punietur. Demu la
tro ille fact9 est zelator iusticie
et p bonu decore pctor ad opti
mu fine puenit et tuc est maio9
gaudiu sup vno pctore penite
tia agente q sup nonagintano
uem iustis q non indigent pnia

De pcti veneno qd aiam in
toxicat

Capitulu. C. xlvij

De quodam rege narrat
que inimici ei9 occidere
cogitabant et qr potes
erat veneno eu pdere voluerut.
Venerut aliq eorr simplici ve
ste induti ad ciuitate vbi ma-
nebat et ibi erat fons aque de
quo rex multoties bibebat huic
fonte veneno vndiq intoxica
uerut. Rex aute ignorabat et bi
bit sicut solit9 erat et mortuo9 e.

Moralizaco.

Rami rex iste e ada primus
ho: cui subiecte erat omes
creature corpales ps. Oia sub
iecisti sub pedib9 eius ec. Illuz
rege qrebat demones interficere
veneno qd fuerut in fonte in
quo deo placuit. Fons ille e cor
huanum qr sicut riuuli respectu
fontis exeut ita cor hois influit
virtute et regime oib9 mebris
ad illu fonte infusu fuit venenu
qn prim9 parens p suggestio ei
co cepit ovtra dei pceptu facere et
ei assensu prebuit et tuc de isto
fonte morte bibit. Et p9 eu qsi
infiniti hoies mortui sunt donec
xps veniz et nos liberaret de isto
fonte ex hoc descedut riuuli in
nob qr roe illi9 pcti sp habem9
pmptitudine ad peccadu. Iuxt
illud. sensus et cogitaco es hois
prona fuit ad peccadu ab ado-
lescentia sua.

Qr pctm h vel alibi certissime
punietur

Capitulu. C. xlviij.

Refert aulus gellius de
amone qr cu ditissim9
essz et transire vellet de
vno regno i aliud oduxit na-
ue sz naute ppt pecunia eu occi-
dere volebant. Sz ipe ab eis ipetra
uit vt pri9 cantare possz ad hono
re delphinis q in catu hois dele
ctat. Cu vero i mare piect9 essz
delphin eu suscepit et in terra de
portauit. et du naute eu mortu
um crederet ipse in terra apud
rege eos accusauit. q cora rege
positi: victi sut et damnati

Rami sic mo e si e aliqs di
ues diuitiis vtutu q phu
i9 seculi mae patiet ppomit ad
deu trasire vmet filij dyaboli et
ab eo fama et bona tepalia tol
lunt et alijs molestijs vxant.
Sed certe ipse inter hec cauc-
re debet deuotis orationibus